

saa, at det ved Benyttelsen af denne nye Vurdering skal lykkes at naa til en Ordning af denne Sag, som er Udtryk for, hvad Retfærd maa kræve. Hvis det ikke lykkes, ja, saa kan Opgaven, naar Talen er om den kommunale Ejendomsbeskatning, ikke løses paa et Grundlag som det, der er anvendt ved den langt lempeligere Beskatning til Staten, og saa maa vi søge andre Udveje.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, at jeg har ikke sagt, at jeg ikke vil være med til at lægge Skatterne paa en lille Del af Befolkningen — det kan jo blive nødvendigt, hvor kun en lille Del af Befolkningen har Skatteevne —, men jeg vil ikke være med til at ændre Fradrags- og Tillægsregler paa en saadan Maade, at det, uanset Skatteevnen i det brede Lag, bliver en lille Del af Befolkningen, som kommer til at bære Skatterne, thi jeg føler mig overbevist om, at det hverken er fremmende for Sparsommeligheden i den kommunale Husholdning eller for Initiativet i de private Erhverv. Hvis det ærede Medlem vil sammenligne Beskatningsreglerne f. Eks. i to Kommuner af nogenlunde samme Størrelse som Nakskov og Roskilde, to Kommuner, hvor Forholdene ligger nogenlunde ens, vil det ærede Medlem se, hvilke Konsekvenser Anvendelsen af de to Principper fører med sig. Jeg tror, at det ærede Medlem da med den Sans for Realiteter og Retfærd, som jeg ved det ærede Medlem besidder, ikke uden videre vil sværge til det Resultat, der naas ved at udnytte Fradrags- og Tillægsreglerne til det yderste.

Formanden: Jeg har ikke villet afskære Indenrigsministeren fra at besvare et Spørgsmaal vedrørende Aldersrenteloven, men da det ligger ganske udenfor denne Debat, kan det ikke fortsat omtales.

Det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. P. Hansen: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at med Hensyn til Forslaget for Ejendomsskatternes Vedkommende forholder det sig saaledes, at Forslaget var færdigt, og det maa bero paa en Fejlhuskning, naar den højtærede Minister mener, det ikke var færdigt; det er en Kendsgerning, og jeg kunde meget let overbevise den højtærede Minister om, at jeg har Ret i saa Henseende... (*Indenrigsministeren* [Kragh]: Nej, det var et Udkast!)... Et Udkast, der var fuldt udarbejdet, færdigt til at forelægges.

Med Hensyn til Aldersrenten er jeg

desværre afskaaret fra at udtale mig. Jeg vil da blot sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg forstaar, der skal foreligge særlige Omstændigheder, naar man anvender det 25 pct.s Tillæg.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Fradrags- og Forhøjelsesbestemmelserne henviser den højtærede Minister til Forholdene i Nakskov og Roskilde, idet han mener dermed at kunne begrunde, at man skal være varsom med at gaa i den Retning, jeg har nævnt. Ja, det kommer an paa, hvorledes ens Synspunkt er. Hvis det er som den højtærede Ministers, at man skal passe vel paa, at der ikke bliver lagt for store Skatter paa de mere velsituerede, saa har den højtærede Minister Ret. Det er det Synspunkt, der gør sig gældende i Roskilde; der benytter man ikke Fradrags- og Tillægsprocenterne i synderlig Udstrækning, og det bevirker, at der af en lille Indtægt svares større Skat i Roskilde end i Nakskov. Den højtærede Minister vil beskytte de Folk med de store Indtægter, og han har Ret i, at saa kan han ikke gaa med til at forhøje Tillægs- og Fradragsprocenterne. Jeg mener, at der skal opnaas en retfærdig Ligning, saaledes at man lægger Skattebyrden der, hvor Skatteevnen er.

Endelig spurgte den højtærede Minister, hvorledes Socialdemokraterne vilde beskattede Formuer paa 100 000 Kr. eller derover, naar Statsgælden skal tilbagebetales. Ja, hvis den højtærede Indenrigsminister vil gaa med til at fremsætte et Forslag til eller i Udvalget arbejde for Indførelse af en kommunal Formueskat, skal den højtærede Minister ogsaa faa at vide, hvorledes vi tænker os en forøget Formueskat til Staten, men den højtærede Indenrigsminister har ingen Ret til at sige, at det er Konfiskation, vi foreslaar, saa længe han ikke ved, paa hvilket Grundlag vi vil udskrive den paa-gældende Skat.

Indenrigsministeren (Kragh): Det er en fuldkommen Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen, at jeg er traadt i Skranken for en kommunal Skattepolitik, som har til Formaal at beskytte de store Skatteydere; der ligger intet som helst i mine Udtalelser, som berettiger til en saadan Paastand. Det, jeg i den Henseende har sagt, er, at jeg mener, de kommunale Byrder skal lægges paa Kommunernes Beboere efter deres Evne til at bære dem, og ikke paa den Maade, at man søger at fritage det store Flertal af de mindre bemidlede for overhovedet at bidrage udover det, som er fornødent, for at de kan bevare